

DB Planning Insights - februari 2015

Vermogensoverdracht en successieplanning: de levensverzekering

Eis meer
voor uw geld

Deutsche Bank

Inhoudsopgave

1. Inleiding.....	5
2. Schenking met conventionele terugkeer.....	6
2.1. Wat is conventionele terugkeer?	6
2.2. Levensverzekering ter kanalisering van de conventionele terugkeer	6
2.3. Last van lijfrente of periodieke uitkering	8
3. Schenking van gelden die al in een levensverzekering belegd zijn	9
3.1. Situering	9
3.2. De verzekeringsgift	10
4. Besluit.....	12

OOK NUTTIG OM WETEN:

Aangepaste verzekeringswet biedt reservataire erfgenamen betere bescherming.....	14
Duid de begunstigten indien mogelijk generiek aan eerder dan nominatief.....	16
Begunstigingsclausule 'de wettelijke erfgenamen' versus 'de nalatenschap'	18

Tekst geschreven door Paul Van Eesbeeck,
juridisch adviseur - vennoot bij Vereycken & Vereycken Consulting.

1. Inleiding

Zo'n twintig jaar geleden trof u in de etalage van een levensverzekeraar vrijwel uitsluitend pensioenproducten met fiscale stimuli aan. Denk maar aan pensioenspaarverzekeringen, groepsverzekeringen en, in de specifieke context van hypotheekleningen, aan schuld-saldoverzekeringen.

Sindsdien hebben levensverzekeringen ook stilaan hun weg gevonden in het bonte landschap van de zuivere spaar- en beleggingsproducten, vooral dan voor particulariseren. Ze kregen zelfs de naam 'beleggingsverzekeringen' mee. Daarin zijn twee grote families te onderscheiden: enerzijds de **vastrentende beleggingsverzekeringen** (zogeheten 'Tak 21') en anderzijds de **levensverzekeringen met een niet-gewaarborgd maar fonds-gekoppeld rendement** (zogeheten 'Tak 23').

Die beleggingsverzekeringen kennen een aantrekkelijk fiscaal regime, zeker als ze voor de wat langere termijn worden aangehouden: de premies zijn wel onderworpen aan een zogeheten 'premietaks' van 2%, maar de intresten en meerwaarden zijn vrijgesteld van de roerende voorheffing van 25% (voor Tak 21-beleggingsverzekeringen moet de belegging wel 8 jaar lang worden aangehouden).

In het begin lag de nadruk bijna uitsluitend op de beleggingsdimensie van die beleggingsverzekeringen.

Maar gaandeweg is het besef gegroeid dat een levensverzekering meer in haar mars heeft. Door het samenspel van de aanduiding van het **verzekerd hoofd**, de definiëring van de **verzekerde gebeurtenis** (vaak is dat het overlijden van het verzekerd hoofd) en de aanduiding van de **begunstigde(n)** wordt de levensverzekering een soms gesofisticeerd instrument inzake vermogensbescherming en -overdracht. En dat allemaal binnen een specifiek en aantrekkelijk juridisch kader. Verder worden beleggingsverzekeringen ook meer en meer ingeschakeld als instrument om diverse voorwaarden, lasten en modaliteiten die gekoppeld zijn aan schenkingen, te kanaliseren.

**'Gaandeweg is het besef
gegroeid dat een levensverzekering
meer in haar mars heeft.'**

Deze DB Planning Insights wil enkele van die aspecten belichten¹. Om het simpel te houden gaan we uit van de situatie van een ouder die aan zijn meerderjarig kind een geldsom schenkt. In eerste instantie gaan we er daarbij van uit dat de ouder op het ogenblik van de schenking nog geen beleggingsverzekering heeft. Daarna zoomen we in op de situatie van een ouder die eerder wel al een deel van zijn of haar vermogen in een beleggingsverzekering had ondergebracht en die dat vermogen nu wil schenken aan zijn of haar kind². Ten slotte vindt u ook een aantal wijzigingen terug die recent doorgevoerd werden in de verzekeringswetgeving.

2. Schenking met conventionele terugkeer

2.1 Wat is conventionele terugkeer?

Schenkeningen zijn in België goed ingeburgerd als instrumenten om vermogen over te dragen aan de volgende generatie. Vaak gaat de schenking gepaard met voorwaarden en lasten. Hieronder bekijken we de rol die levensverzekeringen kunnen spelen om een nogal populaire voorwaarde bij een schenking te kanaliseren, namelijk de ‘conventionele terugkeer’.

Een schenking is een persoonlijke aangelegenheid, die vaak ingegeven is door een specifieke genegenheid van de schenker tegenover de begiftigde. U wilt als schenker een bedrag overmaken aan een welbepaald iemand, bijvoorbeeld uw kind, maar u vreest misschien dat, mocht het vóór u sterven, de geschonken geldsom via verdere vererving in handen zou komen van personen voor wie u misschien minder sympathie koestert.

De wetgever heeft een antwoord willen bieden op die bekommernis door u als schenker expliciet de mogelijkheid te bieden om in dat geval de ‘terugkeer’ te bedingen. Met zo’n conventionele terugkeer bepaalt u dat de geschonken goederen naar u terugkeren mocht de begiftigde (in dit geval uw kind) vóór u overlijden³. De terugkeer kan alleen be-

dongen worden ten gunste van de schenker zelf en niet ten gunste van derden.

U bent als initiële schenker **geen successierechten** verschuldigd op de som die u bij het eventueel vooroverlijden van de begiftigde ‘terugkrijgt’, wat aardig meegenomen is. U kunt dan met die geldsom een nieuwe schenking overwegen aan iemand anders.

‘Met een conventionele terugkeer bepaalt u dat de geschonken goederen naar u terugkeren mocht de begiftigde vóór u overlijden’

2.2 Levensverzekering ter kanalisering van de conventionele terugkeer

De conventionele terugkeer kan wel tot verwickelingen leiden als de begiftigde (bv. uw kind) de geschonken geldsom geïnvesteerd heeft in zijn huis of in zijn zaak of als hij het geld gewoon ‘opgeleefd’ heeft.

Om geschillen te voorkomen, wilt u als schenker misschien een ‘controlemechanisme’ inbouwen. Zo weet u zeker dat u de geschonken geldsom in het kader van de conventionele terugkeer terugkrijgt, mocht het begiftigde kind vóór u sterven.

Een van die controle-instrumenten is de [levensverzekering](#). De conventionele terugkeer kan als het ware gekanaliseerd, gegarandeerd en gematerialiseerd worden als het begiftigde kind de geschonken geldsom als premie stort in een levensverzekering in een 'AAB-configuratie':

Om te voorkomen dat uw kind de verzekering afkoopt, kan er aansluitend voor gezorgd worden dat de begunstiging van de levensverzekering (hier in uw voordeel als schenker) 'aanvaard' wordt via een specifiek daartoe bestemd polisbijvoegsel. De aanvaarding vergrendelt de begunstiging, zodat uw kind de levensverzekering niet eigenhandig kan afkopen. [Zo kunt u er zeker van zijn dat u de geschonken geldsom⁴ via die levensverzekering terugkrijgt mocht uw kind vóór u overlijden.](#)

Overlijdt uw kind ook effectief vóór u, dan komt het overlijdenskapitaal u toe, wat ook de afspraak was met de conventionele terugkeer. Als er passende bepalingen opgenomen zijn

in de begeleidende schenkingsdocumenten en in de polisvoorwaarden van de levensverzekering, aanvaardt de belastingadministratie zelfs dat u op dat overlijdenskapitaal [geen successierechten](#) betaalt, althans tot beloop van de initieel geschonken geldsom. En daarmee is de cirkel helemaal rond.

2.3. Last van lijfrente of periodieke uitkering

Naast de 'conventionele terugkeer' kan er ook een – niet overdreven – [last van lijfrente of periodieke uitkering](#) bedongen worden ten gunste van de schenker. Zo kunt u zich als schenker bijvoorbeeld het recht voorbehouden om van uw kind jaarlijks een bedrag te vorderen van 2% van de geschonken geldsom.

Ook bij zo'n periodieke uitkering kan de levensverzekering ingeschakeld worden. Zo kan u uw kind toelaten om in uw voordeel jaarlijks een gedeeltelijke afkoop van die levensverzekering door te voeren, en dit tot beloop van het bedrag van de overeengekomen periodieke uitkering (bv. 2% van de geschonken geldsom).

De modaliteiten kunnen naar wens ingevuld worden. In de praktijk is het vaak zo dat [de schenker de uitkering van 2% van de geschonken geldsom niet noodzakelijk van meet af aan of niet systematisch elk jaar effectief wenst te ontvangen](#). Misschien wilt u als schenker de last van periodieke uitkering hooguit als een zekerheid inbouwen mocht u enige tijd na de schenking wegens onvoorziene omstandigheden zelf plotseling in financiële ademnood komen. Dan kunt u als schenker, als u het geld nodig hebt, gewoon het afgesproken bedrag jaarlijks opvragen.

3. Schenking van gelden die al in een levensverzekering belegd zijn

3.1. Situering

Bij de hiervoor besproken techniek van vermogensoverdracht via een schenking met conventionele terugkeer en last van lijfrente of periodieke uitkering, gekanaliseerd via een levensverzekering, gingen we uit van een schenking van een **geldsom**. Een geldsom waarover u als schenker al beschikte, bv. op een spaarboekje of via verkoop van effecten (aandelen, obligaties, fondsen, ...) die u aanhield op een effectenrekening.

'Er is een eenvoudige manier om de in die levensverzekering belegde gelden nu al te schenken aan uw kind.'

Een ander mogelijk scenario is dat u al eerder een **beleggingsverzekering** gesloten had en dat u de daarin belegde gelden nu wil schenken aan uw kind. In de verdere bespreking gaan we ervan uit dat die levensverzekering gesloten is in een traditionele levenslange 'AAB-configuratie':

Er is een eenvoudige manier om de in die levensverzekering belegde gelden **nu al te schenken aan uw kind**. Die schenking verloopt in drie fasen: eerst koopt u de levensverzekering af, vervolgens maakt u de geldsom overeenstemmend met de afkoopwaarde van de levensverzekering via een 'klassieke' schenking over aan uw kind en ten slotte kan het kind daarna eventueel zelf een levensverzekering op zijn naam afsluiten om een gebeurlijke conventionele terugkeer of last van periodieke uitkering gekoppeld aan de schenking in goede banen te leiden, zoals hiervoor toegelicht. Maar die manier van werken heeft een aantal nadelen.

- Bij afkoop van de levensverzekering past de verzekeraar mogelijk een afkoopvergoeding – zeg maar een **uitstap-kost** – toe.
- Vooral bij een Tak 21-beleggingsverzekering die nog geen 8 jaar loopt, kan de afkoop betekenen dat er 25% roerende voorheffing moet worden betaald op het **behaalde rendement**⁵.

- Als uw kind de gekregen geldsom zelf als premie gebruikt voor een levensverzekering op zijn naam, dan moet het daarop (andermaal) een **premietaks van 2% betalen**, naast een mogelijke instapkost die de verzekeraar aanrekent op die nieuwe levensverzekering.
- Zeker bij een bestaande Tak 21-beleggingsverzekering die u al enkele jaren eerder sloot, zal de **gewaarborgde intrestvoet op die bestaande levensverzekering wellicht een pak hoger zijn** dan de gewaarborgde intrestvoet die het kind kan krijgen op de nieuwe levensverzekering die hij vandaag zou sluiten met de geschonken geldsom⁶. Het zou dan ook zonde zijn om uit die bestaande Tak 21-beleggingsverzekering met een hogere rendementswaarde te stappen.

Vandaar de idee om de levensverzekering niet af te kopen, maar ze intact te laten en de **levensverzekering zelf te 'schenken'**. Zo kunnen de voormelde potentiële kosten, interesterving en belastingen vermeden worden. Dat kan via de zogeheten '**verzekeringsgift**'.

3.2. De verzekeringsgift

Een levensverzekering kan niet zomaar via fysieke overdracht ('overhandiging') van de polisdocumenten of via bankoverschrijving geschonken worden.

Om een 'verzekeringsgift' te doen moet u als schenker, tevens verzekeringnemer van de levensverzekering, volgens de wet een polisbijvoegsel opmaken en ondertekenen waarin u al uw rechten op die verzekering (met inbegrip dus van de afkoopwaarde) volledig en onherroepelijk overdraagt aan uw kind. Op die manier cijfert u zich als verzekeringnemer weg uit de levensverzekering ten gunste van uw kind, die de nieuwe verzekeringnemer en ook 'titularis' wordt van de levensverzekering⁷.

We bekijken kort enkele specifieke kenmerken van die 'verzekeringsgift' en wijzen op een aantal aandachtspunten.

- Zoals gezegd moet er een **polisbijvoegsel** worden opgemaakt waarin de overdracht van uw rechten aan uw kind geacteerd wordt. Het is meer dan aangewezen om hierbij ook uw notaris te laten tussenkomen. De meeste verzekeraars eisen dat trouwens ook.
- Als het om een Belgische notaris gaat, leidt dat automatisch tot de registratieformaliteit en dus tot de heffing van de schenkingsrechten. Die bedragen tussen ouders en kinderen **3% in het Vlaams en Brussel Gewest en 3,3% in het Waals Gewest**. Zij worden

normaal berekend op de poliswaarde op de datum van de aanbidding ter registratie.

- Die schenkingsrechten hebben normaal wel tot gevolg dat er [geen successierechten verschuldigd zullen zijn op de verzekeringsuitkering die uw kind later zal ontvangen bij uw overlijden](#)⁸. Er zijn goede redenen om aan te nemen dat de successierechten zelfs achterwege blijven met betrekking tot de 'aangroei' van de poliswaarde tussen de datum van de verzekeringsgift en de latere ontknoping van de polis, bij uw overlijden.
- Het wordt complexer als u uw verzekering aan verschillende personen (bv. aan al uw kinderen) wil schenken.

4. Besluit

Een levensverzekering is niet alleen een instrument om aan [vermogensoverdracht en successieplanning](#) te doen. Ze kan ook een toegevoegde waarde bieden om lasten en voorwaarden gekoppeld aan andere instrumenten, zoals een [schenking, te kanaliseren](#) (beding van conventionele terugkeer en last van periodieke uitkering). De levensverzekering kan bovendien zelf het voorwerp van een schenking zijn (verzekeringsgift).

Dit zijn maar een paar voorbeelden die de [veelzijdigheid](#) van de levensverzekering illustreren. Een veelzijdigheid die bovendien gepaard gaat met een aantrekkelijke beleggings-fiscaliteit, althans als de beleggingshorizon lang genoeg is.

We hebben in deze DB Planning Insights hooguit een paar krachtlijnen kunnen belichten. Voor de concrete toepassing ervan is [individuele begeleiding door een professional dan ook ten zeerste aan te bevelen](#). Hij geeft u voor elk mogelijk scenario advies: mogelijke verwikkelingen als er minderjarige kinderen zijn, specifieke clausules in een huwelijkscontract die speciale aandacht vergen, het geval dat er twee schenkers zijn of dat niet iedereen in België woont, enz.

¹ Daarnaast wordt op het einde van deze DB Planning Insights ook kort stilgestaan bij een aantal recent doorgevoerde wijzigingen in de verzekeringswetgeving.

² Wat volgt, geldt ook voor een schenking van een grootouder aan een kleinkind.

³ Er bestaan nog andere varianten die hier niet besproken worden.

⁴ Als het overlijdenskapitaal door het beleggingsrendement uitstijgt boven de initieel geschonken geldsom, dan moet ervan uitgegaan worden – al is daarover discussie mogelijk – dat op dit excedentaire bedrag wel successierechten verschuldigd zijn.

⁵ Voor de toepassing van die roerende voorheffing van 25% gaat de fiscale wetgever er zelfs fictief van uit dat de levensverzekering een jaarlijks rendement heeft behaald van maar liefst 4,75%!

⁶ Tot voor enkele jaren waarborgden verzekeraars nog vlot een (levenslang!) rendement van 3,25% en zelfs 3,75%. Vandaag is dat vaak minder dan 2%. Dat kan ook moeilijk anders als je weet dat bv. een 10-jarige Belgische staatsobligatie (OLO) vandaag hooguit zo'n 2% brutorendement biedt.

⁷ De voormelde 'AAB-configuratie' wordt dan na overdracht van de rechten eigenlijk een 'BAB-configuratie', maar A blijft wel het verzekerd hoofd.

⁸ We gaan niet in op mogelijke verwikkelingen mocht uw kind ondertussen zelf overleden zijn of mocht het naderhand iemand anders dan zichzelf als begunstigde van de verzekeringsprestatie hebben aangeduid.

PAUL VAN EESBEECK
juridisch adviseur - vennoot
Vereycken & Vereycken
Consulting

Aangepaste verzekeringswet biedt reservataire erfgenamen betere bescherming

Het erfrecht bevat bepalingen ter bescherming van bepaalde categorieën erfgenamen. Het gaat om de zogeheten 'reservataire erfgenamen'. Zij genieten een 'voorbehouden' of 'reservatair' erfdeel en kunnen dan ook maar gedeeltelijk onterfd worden.

Indien de erflater één kind nalaat, bedraagt het voorbehouden erfdeel de helft van de nalatenschap ('de nalatenschap' omvat hier ook de tijdens het leven van de erflater gedane schenkingen). Als er twee kinderen zijn, bedraagt het voorbehouden erfdeel twee derden van diezelfde nalatenschap (één derde voor elk kind). Vanaf drie kinderen bedraagt het totaal voorbehouden erfdeel van alle kinderen samen driekwart van de nalatenschap. Ook de overlevende echtgenoot is reservatair erfgenaam (maar niet de wettelijk samenwonende partner) en in sommige zeer specifieke gevallen zelfs de ascendenten.

Maar hoe is het met die erfreserve gesteld als iemand een geldsom aan een derde overmaakt via een levensverzekering (en dus niet via een klassiek testament of een klassieke schenking)? Tot voor kort stelde de verzekeringswet, vrij vertaald, dat de bescherming van de reservataire erfgenamen bij een levensverzekering slechts kon gelden in de mate dat de betaalde premies 'kennelijk overdreven' waren ('gewoon' overdrijven kon dus blijkbaar volgens de wet, het werd pas een probleem als er 'kennelijk' overdreven werd...). Geen

wonder dat sommige verzekeraars met zo'n wettekst de boodschap zijn gaan verkondigen dat een levensverzekering misschien wel hét geknipte instrument was om reservataire erfgenamen een hak te zetten.

Na tussenkomst van het Grondwettelijk Hof in 2008, heeft de wetgever begin 2013 de verzekeringswet aangepast. Zo moeten voortaan ook levensverzekeringen binnen de lijntjes van het reservataire erfrecht kleuren. Anders kunnen de reservataire erfgenamen de verzekeringsprestatie die toekomt aan een derde, laten 'inkorten'.

Eén ding valt op in die nieuwe wet. Om te beoordelen of de erfreserve van bijvoorbeeld de kinderen al dan niet aangetast wordt door een levensverzekering die hun vader bijvoorbeeld sloot ten gunste van zijn vriendin, wordt er voortaan niet meer gekeken naar de premies die de vader in die verzekering heeft gestopt, maar wel naar het overlijdenskapitaal dat zijn vriendin krijgt. Vooral bij een overlijdensrisicodekking kan er een hemelsbreed verschil zijn tussen de gestorte premies en het verzekerd overlijdenskapitaal.

Stel dat een overlijdensrisicokapitaal van 250.000 euro verzekerd wordt met een jaarlijkse risicopremie van 2.500 euro en dat het verzekerd hoofd daags na het sluiten van de polis – en dus na het betalen van de eerste premie van 2.500

euro – sterft. In dat geval wordt voor de berekening van de erfreserve van de kinderen rekening gehouden met de overlijdensuitkering van 250.000 euro, terwijl de overledene zelf met die verzekering maar 2.500 euro armer werd... Dat totaal nieuwe gegeven zal er wellicht nog meer dan vroeger toe leiden dat, in ons voorbeeld, de overlijdensrisicoverzekering eerder door de vriendin zelf in haar eigen voordeel gesloten wordt op het hoofd van haar partner (zogeheten 'ABA-configuratie' of 'beding ten gunste van zichzelf'). Zo wordt het probleem van de erfreserve van de kinderen van haar partner omzeild en zal de vriendin op de overlijdensuitkering bovendien in principe geen successierechten moeten betalen. Twee vliegen in één klap dus.

Duid de begunstigden indien mogelijk generiek aan eerder dan nominatief

Er gaat vaak te weinig aandacht uit naar een goede redactie van de begunstigingsclausule in een levensverzekering. Dat is opvallend want de begunstigingsclausule is een van de hoekstenen van de levensverzekering: zij geeft aan voor wie de verzekeringsuitkering bij het overlijden van het verzekerd hoofd bestemd is.

Vaak worden de begunstigden 'in cascade' aangeduid: 'de echtgeno(o)t(e) van de verzekeringnemer, bij gebreke, de kinderen van de verzekeringnemer, bij gebreke ...'. De eerste begunstigde in de rij – hier is dat de echtgeno(o)t(e) – noemt men de 'hoofdbegunstigde', de volgende in de rij worden 'subsidiare begunstigden' genoemd. In het voorbeeld hier-voor hebben de kinderen als subsidiaire begunstigden pas recht op de verzekeringsuitkering als de verzekeringnemer-verzekerde bij zijn overlijden niet meer getrouwd was (omdat hij eerder uit de echt scheidde of omdat zijn echtgeno(o)t(e) al eerder overleed en hij niet hertrouwd was).

In bovenstaand voorbeeld merkt u dat in de begunstigingsclausule verwezen wordt naar de echtgeno(o)t(e) en naar de kinderen, zonder ze bij naam te noemen. Men noemt dat een 'generieke' begunstigingsclausule, die verwijst naar een band of hoedanigheid, maar zonder de naam van de betrokkenen te vermelden. Het is in de regel ook te mijden de naam van de echtgeno(o)t(e) en de kinderen te vermelden. Tijdens de looptijd van de verzekering kunnen er zich immers nogal wat verwikkelingen voordoen. Twee voorbeelden ter illustratie.

Voorbeeld 1

De polis van Jan vermeldt als begunstigde bij overlijden 'de echtgeno(o)t(e) van de verzekeringnemer, Isabelle Janssens'. Jan scheidt echter naderhand van Isabelle Janssens en hertrouwt met Martine Peeters. Voormelde begunstigingsclausule zal dan leiden tot mogelijke conflicten de dag dat Jan overlijdt en het overlijdenskapitaal tot uitkering komt. Zet daarom in de begunstigingsclausule eerder 'de echtgeno(o)t(e) van de verzekeringnemer', zonder te preciseren dat het – vandaag – om Isabelle Janssens gaat. In geval van echtscheiding en hertouwen met Martine Peeters zal met de begunstigingsclausule 'de echtgeno(o)t(e) van de verzekeringnemer', het overlijdenskapitaal zonder discussie toevallen aan de nieuwe echtgenote van Jan, met name Martine Peeters. En dit was wellicht de bedoeling van Jan.

Voorbeeld 2

De polis van Jan vermeldt als begunstigden bij overlijden 'de kinderen van de verzekeringnemer, Vincent en Luc'. Tijdens de looptijd van de polis krijgt Jan echter een derde kind, Simon. Met voormelde begunstigingsclausule zal er mogelijk weer discussie rijzen, met name rond de vraag of Simon bij het later overlijden van Jan een deel van het overlijdenskapitaal krijgt. Zet daarom in de begunstigingsclausule eerder 'de kinderen van de verzekeringnemer', zonder te preciseren dat het – vandaag – om Vincent en Luc gaat. In dit geval krijgt de later geboren Simon zonder discussie een deel van het overlijdenskapitaal. En ook dit was wellicht de bedoeling van Jan.

Begunstigingsclausule 'de wettelijke erfgenamen' versus 'de nalatenschap'

In het vorige kaderstuk werd al gewezen op het belang van de goede redactie van de begunstigingsclausule in een levensverzekering. Soms worden ook 'de wettelijke erfgenamen' van de verzekeringsnemer als begunstigden aangeduid. Maar dat kan soms ongewenste gevolgen hebben. Het volgende fictieve voorbeeld illustreert dat.

Karel, destijds getrouwd met Martine maar ondertussen gescheiden, woont nu al vijf jaar feitelijk samen met An. Karel heeft geen kinderen en heeft in zijn testament bepaald dat zijn hele nalatenschap naar An zou gaan, die dus 'algemeen legataris' is. Maar Karel heeft destijds ook aardig wat geld in een Tak 21-levensverzekering gestopt. De begunstigingsclausule van die polis luidt als volgt: 'de echtgenote van de verzekeringnemer, bij gebreke, de wettelijke erfgenamen van de verzekeringnemer'. Aan die begunstigingsclausule werd niet geraakt toen Karel van Martine scheidde en ging samenwonen met zijn nieuwe levensgezellin An. Karel overlijdt. Volgens voormeld testament valt zijn hele nalatenschap toe aan An. Maar wat met de levensverzekering? Die valt burgerrechtelijk niet in de nalatenschap van Karel en wordt dus niet gestuurd door het testament. De begunstigingsclausule leidt dan ook een soort 'eigen leven'. En omdat An als louter feitelijk samenwonende partner geen wettelijke, maar hooguit testamentaire erfgename is, valt zij buiten de prijzen. Wie krijgt het overlijdenskapitaal dan wel? Gesteld dat de enige wettelijke erfgenamen van Karel

zijn twee broers zijn, dan is het best mogelijk dat die broers het overlijdenskapitaal onder elkaar zullen verdelen, en dat hoewel zij testamentair volledig onterfd werden ten gunste van An (die volledige onterving kon perfect, want broers zijn geen reservataire erfgenamen; zie ook voorbeeld op p. 14).

Om dat soort 'ongelukken' te voorkomen heeft de wetgever ingegrepen: als de begunstigden worden aangeduid onder de noemer 'de wettelijke erfgenamen', valt het overlijdenskapitaal uit de levensverzekering nu toch in 'de nalatenschap' van de overledene, wordt het op die manier mee gestuurd door het testament en zal het in ons voorbeeld toch toekomen aan vriendin An en niet aan de twee broers van wijlen Karel. Wie het toch anders geregeld wilt zien, kan dat door expliciet in de begunstigingsclausule af te wijken van de nieuwe wet.

Bij twijfel in deze complexe materie kan het aangewezen zijn dit te bespreken met uw verzekeraar, bankier of een andere raadgever.

Deutsche Bank

**Ontdek ook onze expertisedossiers op
www.deutschebank.be**

De redactie van deze publicatie werd afgesloten op 20 januari 2015. Deutsche Bank AG, Taunusanlage 12, 60325 Frankfurt am Main, Duitsland, HR Frankfurt am Main HRB nr. 30000.
Deutsche Bank AG Bijkantoor Brussel, Marnixlaan 13-15, 1000 Brussel, België, RPR Brussel, BTW BE 0418.371.094, IBAN BE03 6102 0085 7284, IHK D-H0AV-L0HOD-14.
V.U.: Steve De Meester, Marnixlaan 13-15, 1000 Brussel

